

19-4 Oct - Dec 2025

Published on 14, Oct-Dec 2025

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

புலவர்களின் வசை பாடும் திறம்

சு. மௌனிகா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

த. சசீகலா
உதவிப் பேராசிரியர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி, பு. முட்லூர், சிதம்பரம்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் அகம், புறம் என்னும் இரு பிரிவுகளாக அமைந்தவை. அகம் என்பது காதல் ஒழுக்கத்தையும், புறம் என்பது போர் முதலான பிற ஒழுக்கங்களையும் குறித்துக் காணப்படுகின்றன. வாழ்க்கை சிறப்புடன் அமைய நல்லுணர்வோடு ஒருவர் வழிகாட்டுதல் முக்கியமானது. தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு மட்டுமின்றி நாட்டை ஆளும் மன்னனுக்கும் அறிவுரை வழங்குதல் என்பது தேவையான ஒன்றாகும். அரசர்கள் அற செயல்களிலிருந்து இருந்து வழுவும் நிலையில் புலவர்கள் அரசனை வசை பாடுகின்றனர். அந்த வகையில் புற இலக்கியங்களில் புலவர்களின் வசைபாடும் திறத்தினைக் காண்பதே இந்த ஆய்வு ஆகும்.

முன்னுரை

நிகழ்காலத்தை எதிர்காலத்திற்கு அடையாளம் காட்டுவதில் பெரும் பங்கு வகிப்பவை இலக்கியங்கள் ஆகும். அவை சமுதாய நிகழ்வுகளைத் தங்கள் எழுத்துக்கள் வழி இயல்பாகவே மக்களுக்கு உணர்த்தி விடுகின்றன. எனவே, இலக்கியவாதிகள் சமுதாய நிகழ்வுகளைப் படம்பிடித்து காட்டும் உன்னத படைப்பாளிகளாக வலம் வருகின்றனர். அத்தகைய வரிசையில் சங்க காலத்தை நம் கண்முன்னே கொண்டு வருபவர்கள் சங்கப் புலவர்கள் ஆவர். புலவர்கள் அரசனை வாழ்த்துவதோடு மட்டுமின்றி வசை பாடுவதிலும் வல்லவர்களாகவே விளங்குகின்றனர். அவர்களின் வசைபாடும் திறத்தினையே இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முதன்மைச் சொற்கள்

வசை, புலவர், பரிசு அளித்தல், பரிசு கொடுப்பதை நீட்டித்தல், அரசர்.

சங்க இலக்கியத்தில் புலவர்கள்

சங்க இலக்கியங்களைத் தொகை நூல்கள் என்றும் கூறுவர். அதற்கு காரணம் அவற்றில் அமைந்த பாடல்கள் அனைத்தும் பல்வேறு காலங்களில், பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு இனத்தையும், தொழிலையும் சார்ந்த புலவர் பெருமக்களால் படைக்கப்பட்டது. அவர்கள் சாதாரண குடியில் பிறந்தவர் மட்டுமின்றி, அரசகுடியில் பிறந்தோராகவும் இருந்தனர். இவர்களில் ஆண்பால் புலவர்கள் மட்டுமல்லாமல் பெண்பால் புலவர்களும் இருந்தனர். இவர்கள் தங்கள் படைப்புகளைப் பதிவுகளாக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தில்

பாடல்களைப் படைக்கவில்லை மாறாக தங்கள் கண் முன் தெரிந்த உண்மைகளைத் தாங்கள் அறிந்ததை அறிந்த வண்ணமே அறிவின் வழி நின்று பாடல்களைப் படைத்தனர் எனலாம்.

புலவர் - பெயர் விளக்கம்

புலவர்களைப் பற்றி பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறு கருத்துகளைத் தருகின்றனர். 'புசுவளைவ' என்று கலைஞர் என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் தருகிறது தமிழ் ஆங்கில அகராதி¹ புலவர் என்பதை வித்துவான் பண்டிதர் என்று விளக்கம் தருகிறது மதுரை தமிழ் பேரகராதி² இவற்றைக் காணும் போது புலவர் என்போர் பண்டித தன்மை கொண்ட படைப்பாளர்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

புலவரின் வாழ்வாதாரம்

“சங்க காலத்தில் புலவர் என்றொரு தனிப் பிரிவினர் காணப்படவில்லை. அனைத்து தொழில் புரிந்தோரிலும் கவி பாடும் திறனுடைய சிலர் சமுதாயத்தில் புலவராக உலவி வந்தனர். இப்புலவர்கள் தாம் பாடிப் பெற்ற பரிசினைக் கொண்டு சில காலம் ஆடம்பர வாழ்க்கையை வெறுமனே அனுபவித்து, பொருள் தீர்ந்ததும் தன் வறுமை நீங்க வேறொரு வள்ளலை நாடியதாகத் தொரியவில்லை. தம் பரம்பரைத் தொழிலினை மேற்கொண்ட இவர்களுக்குத் தன் வாழ்க்கையில் வறுமை ஏற்படின் அதனைத் தீர்க்கவே வள்ளல்களின் உதவியை நாடினர். அவர்களுள் ஒரு சிலரே தங்கள் வாழ்விற்கு அடிப்படை ஆதாரமாகக் கவி பாடும் தொழிலினை மேற்கொண்டனர்” என்று ராமலட்சுமி அவர்கள் தம் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். புலவர்கள் அரசர்களை புகழ்ந்தும், வாழ்த்தியும் பாடியதோடு இல்லாமல் அவர் தவறு செய்யும் நிலையில், மன்னன் அறநெறியில் அரசாள வேண்டும் என்றும் கருதியே அவர்களை வசை பாடினார்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

வசை - விளக்கம்

சங்க காலம் என்ற உடனே நம் நினைவுக்கு வருவது வேந்தர்களின் ஆட்சித் திறனும், அவர்களின் கொடையும் அவற்றை உலகறிய உணர்த்தியவர்கள் புலமைத்திறன் கொண்ட

புலவர்கள். புவியாண்ட மன்னர்களைக் கவியாண்ட புலவர்கள் பாராட்டிய விதமும், வசை பாடிய திறனும் இலக்கியங்களில் காணலாம். 'வசை' என்ற சொல்லுக்கு குற்றம், மூளை, பசு, மலட்டுப்பழிப்பு, நினம், நிந்தை, இகழ்ச்சி, அகப்பை, பெண் யானை, பெண், மகள், நிணம், மனைவி என்று தமிழ் இலக்கிய அகராதி³ பொருள் கூறுகிறது.

உலகாளும் மன்னன் உயர்நிலையில் தன் அரசை நிறுவி தன்னிகரில்லா தன்மையுடையவனாக வாழவே புலவர்கள் விரும்பினார்கள். நாட்டை ஆளும் மன்னன் தவறு செய்யும் போது, அவன் செய்த தவறினைத் திருத்திக் கொள்ளுமாறு புலவர்கள் தங்கள் பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்தினர். “மூத்தோர் சொல்லும் முது நெல்லி கனியும் முன்னே கசக்கும் பின்னே இனிக்கும்” என்பது போல தன் நிலையிலிருந்து பிறழ்ந்து நிற்கும் அரசனை இடித்துரைத்து நல்வழிப்படுத்துவர். இதனை வள்ளுவர்,

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்

கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”⁴

கடிந்து அறிவுரைக்கூறும் பெரியோரின் துணை இல்லாத காவலற்ற அரசன் தன்னைக் கெடுக்கும் பகைவர் எவரும் இல்லாவிட்டாலும் கெடுவான் என்று தனது குறளில் கூறியுள்ளார்.

மேலும்,

“இடிக்குந் துணையாரை யாள்வரை யாரே

கெடுக்குந் தகைமை யவர்”⁵

ஒருவரின் தவறினை இடித்துக் கூறி திருத்தும் துணைவரான பெரியோரைத் துணையாக கொண்டவரை, கெடுக்கும் தன்மை உடையவர் எவரும் இல்லை என்றும் கூறுகின்றார்.

போரின் பொருட்டு வசை பாடுதல்

ஒரு முறை ஓளவையார் அதியமானுக்காக தொண்டைமானிடத்துத் தூது செல்கின்றார். அப்பொழுது அதியமானின் வீரத்தினை வஞ்சப்புகழ்ச்சியாக தொண்டைமானிடம் எடுத்துக் கூறுகின்றார். தொண்டைமானைச் சந்தித்த ஓளவை உன்னுடைய படைக் கலங்கள் எல்லாம் புதிதாக வாங்கி வைத்தது வைத்தப்படியே இருக்கின்றது. படைக்கலங்

களில் மயில்தோகை அணியப்பெற்று, மாலை சூட்டப்பெற்று. வலிய கூர்மையான பகுதிகள் நெய்ப்பூசப்பெற்று, காவலுடைய பெரிய மனையிடத்து அழகாக வைக்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால், அதியமானின் படைக்கலங்கள் அனைத்தும் பகைவரிடம் அடிக்கடி போர் புரிவதால் கங்குல் முறிந்து, கொல்லனது வேல் செய்யும் பட்டறையில் கிடக்கின்றது. என்று அதியனின் போர்திறத்தையும், படைக்கருவிகளையும் இகழ்வதைப் போல், தொண்டைமானை இகழ்கின்றதை,

“இவ்வே, பீல அணிந்து மாலை சூட்டி,

கண்திரள் நோன்காழ் திருத்தி நெய்யணிந்து

கடியுடை வியல்நக ரவ்வே” (புறம்.95)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் நமக்குப் புலப் படுத்துகின்றன.

இதனைப் போலவே வள்ளுவர் தனது குறளில் கயவர்கள் தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள் என்று புகழப்படுவது போல தோன்றினாலும், தேவர்களே உயர்ந்தவர்கள் கயவர்கள் இழிந்தவர்கள் என்று கயவரை இகழ்கின்றார். இதனை,

“தேவ ரணையர் கயவர் அவருந்தாம்

மேவன செய்தொழுக லாம்”⁶

என வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பரிசில் நீட்டித்தல் பொருட்டு வசை பாடுதல்

மன்னர்கள் பரிசில் கொடாத நிலையில் வறுமை அலைக்கழிக்க, வாடிய நிலையில் வெந்த உள்ளங்களினின்றும் சில சொற்கள் வெடித்து விழுந்துள்ளதை நாம் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் காண முடிகிறது. புலவர்கள் மன்னர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட போது உள்ளம் குமுறி வசை பாடுகின்றனர். அதனை வள்ளுவர் தனது குறளில்,

“இகழ்ந்துள்ளாது ஈவாரைக் காணின்
மகிழ்ந்துள்ளம்

உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.”⁷

பொருள் வேண்டி வரும் இரவலர்களை அவமதித்து இழிவாகப் பேசாமல் அவர்களின் வறுமையை எண்ணிப் பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் உள்ளம் மகிழும் என்கிறார்.

பரிசில் நீட்டித்த சேரமான் குடக்கோச் சேரல் இரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் புகழ்சால் தென்றலே! நீ வள்ளல் ஆதலால் எமக்கு தகுந்த பரிசை நல்குவாய் என நினைத்து வந்தேன். உன்னிடம் பரிசில் பெறாதவர்கள் உன் மீது கொடுமை கூறினாலும் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் உன்னை நாடி வந்தேன். கொடுப்பதற்காக நீ கையில் வைத்திருப்பது போலக் காட்டிக் கொண்டு ஏமாற்றி விட்டாய். அதனால், நான் ஏமாற்றத்துடன் இல்லம் திரும்புகிறேன். உன் புகழ் அழிவதாக என்று புலவர் மனம் நொந்து வசை பாடுவதை,

“கையில் உள்ளது போல் காட்டி

வழிநாள் பொய்யோடு நின்ற புறநிலை

வருத்தம் நானா ஆயினும் நாணக்கூறி
என்” (புறம்.211)

பெருங்குன்றூர் கிழார் தான் வசை பாடியதை விளக்குகின்றார்.

ஒரு நாள் ஓளவை தனது தோழிகளுடன் தோட்டத்தில் கீரை பறித்துக் கொண்டிருந்தார். அதனோடு போட்டுச் சமைப்பதற்குக் கொஞ்சம் அரிசி தரும்படி அரசனிடம் வேண்டினார். அரசன் வேண்டியதைக் கொடுக்காமல் தன் பெருமையையும், தகுதியையும் எண்ணி குன்று போல் தோன்றிய ஒரு யானையைப் பரிசாக வழங்கினான். அதனால் சினம் கொண்டு ஓளவை, அவன் ஒரு மடையன். தான் வேண்டியதைக் கொடுக்காமல் அவனுடைய தற்பெருமையைக் காட்டுகின்றான் என்று அரசனை,

“தடவுநிலைப் பலவின் நாஞ்சில் பெருநன்

மடவன் மன்ற செந் நாம் புலவீர்

வளைக் கை விரலியர் படப்பைக்
கொய்த” (புறம்.140)

என இடித்துரைக்கின்றார்.

அரசனானவன் ஒரு செயலைச் செய்ய முயலும் போது தன்னால் செய்ய முடிவதை முடியும் என்று கூறியும், செய்ய முடியாததை முடியாது என்று வெளிப்படையாக கூறி மறுத்தல் வேண்டும். அப்படி செய்வதை விட்டுவிட்டுச் செய்ய முடியாததை முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு காலம் கடத்தலும், கொடுக்க முடிவதை இல்லை என்று கூறி

மறுத்தலும் தகாது. இவ்வாறு நீ நடந்து கொண்டு உதவி கேட்போரை வாட செய்கின்றாய். இனி உன்னிடம் காத்திருத்தலில் எவ்வித பயனும் இல்லை. நான் வெறுங்கையுடன் என் இல்லத்திற்குச் செல்கின்றேன். உன்னிடம் பரிசில் வேண்டி வந்து வெறுங்கையுடன் நான் செல்வதால் என்னைப் போல் நீயும் உன் வாழ்நாள் முழுவதும் துன்பப்படுவாயாக,

“ஒல்லுவது ஒல்லும் என்றலும்,

யாவர்க்கும் ஒல்லாது இல்லென மறுத்தலும்

இரண்டும் ஆள்வினை மருங்கின்
கேண்மைப் பாலே” (புறம்.196)

என்று உள்ளம் குமுறி, அரசனை வசை பாடுகின்றார் புலவர்.

பரிசில் வேண்டி வந்த புலவர் சேரல் இரும்பொறையை நோக்கி, மக்களைக் காக்க வேண்டிய உன் உயர்வை எண்ணிப் பார்க்காமல் கண்ணில் சிறு இரக்கம் கூட இல்லாமல் அறநிலையிலிருந்து பிறழ்ந்து நீ காணப்படுகிறாய். என் மனைவி குழந்தையை நினைத்தாவது சிறிதேனும் பொருள் நல்கி யிருக்க வேண்டும். ஆனால், எனக்கு நீ எதுவும் நல்கவில்லை. இவ்வுலகில் உனக்கு மறுபிறவி என்று ஒன்று இனி கிடைக்காமல் போகட்டும் என்று,

உயிர் சிறிது உடையவள் ஆயின் எம்வயின்

உள்ளாது இருந்தலோ அரிதே அதனால்

அறன் இல் கூற்றம் திறம் இன்று துணியப்
(புறம்.210)

புலவர் வசை பாடுகின்றார்.

முடிவுரை

நம் வாழ்வில் புகழ் இல்லாமல் வாழும் வாழ்க்கையை விட, பழியில்லாமல் வாழும் வாழ்க்கையை சிறந்தது என்று வள்ளுவர் தனது குறளில்,

“வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வர்
இசையொழிய

வாழ்வாரே வாழா தவர்⁸

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சக மனிதனுக்கு மனதார ஒன்றைக் கொடுக்க இயலுமானால் அது வாழ்த்து

ஒன்றே ஆகும். அரசர்கள் தன்னை ஆதரித்த வேலைகளில் அவர்களை வாழ்த்தியும், அரசன் தன் நெறியில் இருந்து பிறழும் நிலையில், அவன் தவறினைக் கண்டித்து நல்வழியில் செயல்படவும், அரசர்கள் புலவர் களுக்குப் பரிசில் நீட்டித்தபோது குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாகவும் அவர்களை வசை பாடினார்கள். சங்கஇலக்கியங்களில் வாழ்த்திய லுக்கு நிகராக வசை பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை மூலமாக அறிய முடிகிறது.

சான்றென் விளக்கம்

1. தமிழ் ஆங்கில அகராதி
2. மதுரை தமிழ் பேரகராதி
3. தமிழ் இலக்கிய அகராதி
4. குறள்.448
5. குறள்.447
6. குறள்.1073
7. குறள்.1057
8. குறள்.240

துணைநூற்பட்டியல்

1. இர. பாலகிருட்டிண முதலியார் (தொ.ஆ.), தமிழ் ஆங்கில அகராதி, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் பழகம் லிமிடெட், டிடிசே. சாலை, சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு - 1982.
2. சந்தியா நடராஜன்(ப.ஆ.), மதுரைத் தமிழ் அகராதி,(இரண்டாம் பாகம்) சந்தியா பதிப்பகம், அசோக் நகர், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 2004.
3. தமிழ் இலக்கிய அகராதி - கண்ணப்ப முதலியார் - சென்ட்ரல் புக் டிப்போ, 11 பைகிராபிட்ஸ் ரோட், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை -5.
4. சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும் - கதிர். மகாதேவன், வர்த்தமானன் பதிப்பகம்.
5. புறநானூறு மூலமும் உரையும்-ச. திருஞானசம்பந்தம், சாரதா பதிப்பகம்.
6. திருக்குறள் - இரா. சாரங்கபாணியார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.